

Kappelin Kaikuja

22. vuosikerta 3/2023

Pääkirjoitus

"Kiitos olkoon Jumalal', ruumiin sielun ruokkijal'. Armostansa auttakoon, neuvokoon ja saattakoon. Suloisesti suojelkoon, esivallan varjelkoon. Rauhan aina antakoon, viimein iloon kantakoon."

Kesä kääntyy vähitellen syksyyn, maan sato alkaa olla säilöttyinä talvea varten ja toivottavasti mielemme on myös kiitollinen monella tavalla hyvästä kesästä.

Vaikka ympärillämme maailma kuohuu ja on rauhatonta tai oman elämämme asioissa ei kaikki ole kunnossa, niin kristillinen mielenlaatu kutsuu meitä kuitenkin kiittämään. Myrskyävän maailman keskeltä löytyy paljon kiitoksen aiheita. Kiitollisuus löytyy elämän pienistä asioista. Monesti me ihmisinä kurkottelemme kuuta taivaalta, vaikka ilo löytyisi elämän pienistä ihmeistä, niistä tavallisista asioista.

Suurin kiitoksen aihe on kuitenkin siinä, että edelleenkin saamme olla Jumalan rakkauden ja huolenpidon kohteina. Vaikka elämässämme tapahtuisi mitä tahansa, Taivaan Isä ei lapsiaan hylkää. Häneen saamme turvautua apua pyytäen ja luottaen siihen, mitä Hän sanassaan lupaa: *"Tulkaa, kaikki on jo valmiina!"* (Luuk. 14:17)

Usein olen muistuttanut meitä kaikkia siitä, että Jumala on luonut sinut ja minut rakkautensa kohteiksi. Tämä tarkoittaa, että olemme ainutkertaisia ja tasa-arvoisia Jumalan luomia ihmisiä. Kukaan ei ole toistaan parempi tai huonompi. Me saatamme jaotella ihmisiä, mutta Jumala ei tee koskaan sellaista. Hän rakastaa sinua, Hän auttaa sinua ja on luonut sinut Taivasta varten. Saat kertoa huolesi, murheesi ja myös ilosi Taivaan Isälle. Hän kuulee varmasti rukouksesi ja myös vastaa niihin oman aikataulunsa mukaan.

Vastaus ei ole välttämättä aina sellainen kuin toivoisimme, mutta omaan tilanteeseemme kuitenkin se parhain. Taivaan Isä ei erehdy. Lapsenomaisesti saamme luottaa, että kaikki tapahtuu meidän parhaaksemme. Ja se parhain on siinä, että pääsemme tämän maanpäällisen vaelluksemme jälkeen kotiin, Taivaan kotiin. Vielä olemme matkalla, mutta määränpäämme on Taivaassa.

Jeesuksen ristintyöhön turvautumalla ja synnit anteeksi uskomalla pääsemme varmasti perille Taivaan kotiin. Olethan sinäkin tässä matkaseurueessa mukana?

"Sinä muutit minun murheeni ilokarkeksi, sinä riisuit minun surupukuni ja vyötit minut riemulla, että minun sieluni veisaisi sinulle kiitosta, eikä vaikenisi. Herra, minun Jumalani, sinua minä ylistän iankaikkisesti." (Psalmi 30:12-13)

"Että olisimme yhtä, niinkuin Vapahtaja rukoili kerran..."

Sain olla hiljattain kummityttöni hääjuhlassa. Siellä veisattiin ennen ruokailua kirjoitukseni alussa oleva hieno laulusäe. Se teki minuun vaikutuksen. Häissä oli läsnä sekä evankelinen että rukoilevainen perinne. Oli ilo keskustella pöytäseurueen kanssa erilaisista asioista ja hyvin pian huomata heidän kanssaan vahva uskonyhteys. Vaikka ulkoiset tavat ovat osittain erilaisia, yhteinen usko yhdistää.

Kristittyinäkin saatamme rakennella erilaisia raja-aitoja omien ajatustemme mukaan, mutta Taivaan Isä ei tällä tavalla toimi. Tämä on selkeästi kirjoitettu myös Raamatussa. Saamme siunata kaikkia Jeesukseen uskovia ja kannustaa toinen toistamme yhteisellä kotimatkallemme.

**Sley 150 vuotta
Armo kuuluu kaikille**

Pe 29.9. – su 1.10.
Helsingin Luther-kirkko,
Hietanieman hautausmaa,
Temppelinaukion kirkko,
Pyhän Sydämen kappeli.

"Jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu." (Room.10:13)

Syksyyn iloiten

Syystoimintakausi on alkanut. On ollut suuri ilon aihe, että Pyhän Sydämen kappeli tavoittaa koko ajan myös uusia ystäviä. Moni ihminen etsii omaa paikkaansa, joten on tärkeää, että me kutsumme heitä mukaan toimintaan. Henkilökohtaisella kutsulla on suuri merkitys. Lämmin kiitos, kun olet tässä työssä mukana!

"Nyt on jo aika nousta ja työhön lähteä, tervehtiä päivää ilo silmissä. Viisautta, voimaa, uutta toivoa pyydämme ja saamme Herralta." (Siionin kannel 384:1)

Iloa ja siunausta syksyysi!

Jorma Tikkamäki

päätoimittaja

Onko sähköpostiosoitteesi Pyhän Sydämen kappelin sähköpostilistalla? Ellei ole, lähetä sähköpostiosoitteesi osoitteeseen jari.rankinen@sley.fi ja pyydä lisäämään se listalle.

Joka viikko osoitteisiin, jotka ovat tällä listalla, lähetetään sähköposti, jossa kerrotaan sen viikon toiminnasta Pyhän Sydämen kappelissa. Sähköpostissa on myös linkki YouTubeissa lähetettävään sen viikon jumalanpalvelukseen tai jumalanpalveluksiin.

Miksi olette kristittyjä?

Laura ja Ville Paakkari ja heidän puolivuotias poikansa asuvat Espoossa. Koti on samalla kadulla, jolla oli myös Lauran lapsuuden koti. Pyhän Sydämen kappeli on heille tärkeä ja rakas paikka.

Laura on siis Espoosta. Hän on valmistunut Sibelius-Akatemiasta, soittanut suomalaisissa orkestereissa ja opettanut alttoviulun ja viulun soittoa. Nyt työ on kotona, jossa on pieni poika.

- Olen opiskellut myös teologiaa ja tehnyt siitä kandin tutkinnon, josta voin mahdollisesti myöhemmin jatkaa, Laura kertoo.

Ville on Anjalankoskelta, joka nykyisin kuuluu Kouvolaan. Kone- ja meritekniikan opinnot Aalto-yliopistossa toivat pääkaupunkiseudulle.

- Työni liittyy valtamerilaivoihin ja roottoripurjeisiin, joilla tuuli saadaan työntämään laivoja eteenpäin, ja polttoainetta tarvitaan vähemmän.

Lapsen ehdoilla

Kysyn, miten lapsi on muuttanut perheen elämää.

- Elämä on hyvin erilaista kuin ennen. Nyt mennään lapsen ehdoilla. Nukkua voi vähemmän ja elämä on intensiivistä ja rikasta, Laura ja Ville sanovat.

Kysyn myös, mitä tahtoisitte sanoa toisille lapsiperheille.

- Enemmin haluaisimme kysyä. Olemme kiitollisia, että meillä on paljon ystäviä, joilla myös on lapsia. Arvostamme heitä kasvattajina tosi paljon.

Evankelisten opiskelijoiden liikuntajuttuihin

Ville kertoo tiestään Pyhän Sydämen kappeliin ja muuhun Sleyn toimintaan:

- Lapsena ja nuorena olin ja olimme perheenä mukana Sleyn leireillä Hietoinrannassa ja Kansanlähetyksen leireillä. Näiden lisäksi Raamattuopiston toiminta tuli tutuksi, ja tietysti paikallisseurakunta, jonka jumalanpal-

Nyt mennään lapsen ehdoilla.

veluksissa kävimme. Nämä tuntuivat yhdeltä kokonaisuudelta.

Riparin Ville kävi Kansanlähettyksen leirillä ja Evankeliset opiskelijat tuli tutuksi, kun opiskelu pääkaupunkiseudulla alkoi.

- Menin mukaan Evankelisten opiskelijoiden liikuntajuttuihin ja aloin käydä messussa Pyhän Sydämen kappelissa isoveljen johdolla.

Laura kertoo, että kappeli ja Sley tulivat hänelle tutuiksi jo lapsena.

- Ripari Karkussa evankelisella opistolla oli minulle tärkeä. Menin sinne, koska vanhemmat serkutkin olivat käyneet rippikoulun siellä. Olin paljon ja monessa mukana Sleyn nuorisotyössä ja sen jälkeen Evankelisissa opiskelijoissa.

Tuttuja kasvoja

Laura ja Ville olivat vuoden Saksassa. Sieltä palattuaan he miettivät, missä on heidän paikkansa toisten kristittyjen joukossa.

- Pyhän Sydämen kappeli on tuntunut hyvältä paikalta. Siitä on tullut meidän seurakuntamme. Tuntuu hyvältä, että on vakiintunut paikka, jonne yleensä sunnuntaina menemme, Laura kertoo.

Kristinuskossa on minulle se, mikä on vastaansanomaton.

- En tunne edes nimeltä läheskään kaikkia, jotka ovat mukana messussa, mutta monet ovat kasvoilta tuttuja, ja monet heistä monien vuosien ajalta. Tässä on minusta jotakin hyvin kaunista. Olen osa tätä joukkoa.

Ville kertoo, että kappeli on hänelle turvallinen paikka, jonne on hyvä tulla ja jossa saa tarvittavaa evästä.

- Kappelista on tullut osa elämää, arkea, vaikka olemmekin siellä tavallisesti sunnuntaina.

Ei tarvitse pelätä

Pyydän Lauraa ja Ville kuvittelemaan, että Suomeen tullut, kristinuskoa huonosti tunteva kysyy heiltä, miksi olette kristittyjä. Mitä vastaat kysyjälle?

- Minut on kastettu ja opetettu kristityksi. Olen oppinut tuntemaan totuuden ja armon Jeesuksessa. Kristinuskossa on minulle se, mikä on vastaansanomaton, Laura vastaa.

Ville jatkaa:

- Tiedän olevani syntinen eikä syntiselle ole muuta niin hyvää paikkaa kuin mikä on Jeesuksen luona. Insinöörit merkitsee paljon, että jokin on oikeasti totta. Kristinuskossa on. Ja mikä turva Jumalassa on. Ei tarvitse pelätä.

Jari Rankinen

KAPPELIN KAIKUJA -lehti lähetetään myös kaikille Pyhän Sydämen kappelin messuyhteisön jäsenille.

Uudet sydisläiset urkuparvelta

Olemme Hannes ja Aino-Maija Halminen, nuori aviopari Satakunnasta. Muutimme viime joulukuussa Helsinkiin Hanneksen opintojen perässä. Aino-Maijan opinnot ovat Turussa, mutta ne hoituvat paljolti itsenäisesti kotoa käsin.

Olemme molemmat kasvaneet pienellä paikkakunnalla, joten suureen Helsinkiin muuttaminen ei tuntunut houkuttevalta. Olemme kuitenkin löytäneet ihanan kodin ja ystäviä ympärillemme, joten kotiutuminen on sujunut hyvin. Merkittävä tekijä kotiutumisen on ollut myös hengellisen kodin löytäminen.

Hannes on kasvanut rukoilevaisen herätysliikkeen piirissä, ja Aino-Maijalla on taustaa evankelisuudessa. Pyhän Sydämen kappeli onkin tarjonnut meille hengellisen kodin ja kiinnittymispaikan Helsinkiin muuttamisen jälkeen. Aino-Maijan perhe kävi Pyhän Sydämen kappelilla säännöllisesti hänen ollessaan aivan pieni – näin Sydikselle tuleminen

*On kiva tulla messuun,
kun lapset näkyvät ja
kuuluvat eri puolilla
kappelin tiloja.*

oli kuin kotiin palaamista. Me tunnemme olomme kotoisaksi perinteisten liturgioiden ja virsien keskellä. Sitä Sydis on meille tarjonnutkin, eikä perinteisyys tarkoita täällä ollenkaan tunkkaisuutta – sanoma ja julistuksen tyyli on kappelilla raikasta ja virkistävää. Lisäksi meidän on autottomina helppo tulla julkisen liikenteen keinoin kappelille.

Sydiksellä käy paljon kavereitamme ja muutenkin paljon nuoria ja lapsiperheitä. Tämä on hieno asia ja kertoo messuyhteisön elinvoimaisuudesta ja houkuttelevuudesta. Onkin aina kiva tulla messuun, kun lapset näkyvät ja kuuluvat eri puolilla kappelin tiloja.

Olemme molemmat soittaneet koko ikämme – Hannes pianoa ja Aino-Maija mm. viulua. Tästä syystä messun musiikki on meille tärkeää. Sydiksellä musiikki onkin laadukasta ja kanttorijoukko laaja. Nautimme hyvien virsien lisäksi laadukkaista alku-, väli- ja loppusoitoista.

Musiikki onkin ollut meille luonteva tapa palvella seurakunnassa. Soitamme molemmat messuissa urkuja ja pianoa, minkä lisäksi Aino-Maija soittaa viulua, ja palvelemmekin kanttoreina usein yhdessä. Meille erityisen

Erityisen mielenkiintoisen tuttavuus ovat olleet Sydiksen 1890-luvulta peräisin olevat urut.

mieluisia ovat monet vanhat kauniin melodiset virret, joiden laulaminen ja soittaminen paitsi antaa musiikillisesti ja hengellisesti paljon, myös tuo meidät osaksi sukupolvien ketjua. Toisaalta suosikkeihimme kuuluu myös monia kauniita uudempia hengellisiä lauluja ja virsiä.

Pyhän Sydämen kappelilla on oman kokemuksemme mukaan poikkeuksellisenkin hyvä tilanne kanttoriringin koon suhteen. Messuyhteisölle tämä on tietenkin hyvä asia, kun urkuparvelta saadaan kuulla monipuolisesti eri kanttoreiden soittoa, ja kanttoreiden kannalta se mahdollistaa tasaisen työnjaon.

Erityisen mielenkiintoinen tuttavuus ovat olleet myös Sydiksen 1890-luvulta peräisin olevat urut, jotka vaativat hellää käsittelyä, mutta tarjoavat ikäisekseen oikein hienot ja täyteläiset soinnut seurakunnan iloksi.

Aino-Maija ja Hannes

Runoja elämän aiheista

Kesäkuussa 85 vuotta täyttänyt Anneli Rätty lienee monille Kappelin Kaikujen lukijoille tuttu ainakin nimensä puolesta. Annelin runot ovat jo pitkään olleet yksi lehden vakiopalsta. Nyt runot on sidottu myös kansien väliin, kun Annelin lapset ryhtyivät äitinsä syntymäpäivää juhlistaakseen projektiin, jonka tuloksena on runokokoomateos ”Armo riittää - Sydän kiittää”. Kirjaan on koottu Annelin kirjoittamia runoja vuosien varrelta, ja se julkaistiin Kappelilla heinäkuun lopussa.

Anneli kertoo saaneensa vauhtia runojen kirjoittamiseen juuri Kappelin Kaikujen kautta.

- Jorma Tikkamäki pyysi minulta aikoinaan Kaikuun kirjoitusta, mutta sitten myöhemmin se muuttui runojen kirjoittamiseksi, mihin sainkin häneltä paljon kannustusta. Runoista suurin osa on kirjoitettu vuosina 2005–2023, ja ne ovat syntyneet elämän eri aiheista.

Anneli kertoo saaneensa vauhtia runojen kirjoittamiseen juuri Kappelin Kaikujen kautta.

Kirjoittamista ja lukemista

- Puolisoni Einari menehtyi pitkäaikaiseen sairauteen runsas seitsemän vuotta sitten, ja hänen sairausaikanaan olin tietysti paljon sidottu kotiin. Runojen kirjoittaminen oli eräänlaista mielen ja ajatusten purkamista. Myös luonnosta olen saanut paljon innoitusta, koska luonto on ollut minulle aina tärkeä elementti, Pohjois-Karjalasta kotoisin oleva Anneli kertoo.

- Aina olen kirjoittamisesta pitänyt ja mielelläni lukenutkin, sen mitä lapsuudessa maatalon askareilta aikaa jäi ja kirjoja sai käsiinsä. Meille lapsille isä osti kyllä luettavaa vähillä rahoillaankin, mm. Sleyn puhujilta. Nyt lukeminen on harmillisesti jäänyt vähemmälle, kun silmien kunto on heikentynyt. Kirjojen kuuntelu ei ole oikein sama asia kuin lukeminen, jossa voi aina palata taakseen ja mietiskellä lukemaansa.

Raumalta Helsinkiin

Kappelille Rädyt löysivät tiensä muutettuaan Raumalta Helsinkiin vuonna 2005.

Ymmärrän hyvin, että vaikeampaa on tulla mukaan, jos ei entuudestaan tunne ketään.

- Einari oli työskennellyt Sleyssä piiri-sihteerinä, joten hänellä oli Kappelilla enemmän tuttuja jo ennestään ja se auttoi minua pieneen toimintaan. Ymmärrän kuitenkin hyvin, että vaikeampaa on tulla mukaan, jos ei entuudestaan tunne ketään.

- Lisää tuttuja saatiin sitten Japanin-piirissä, joka kokoontui kodeissa. Muistaakseni Kohojen luo menimme ensimmäisen kerran, kun olin lukenut ilmoituksen lehdestä. Siellä sitten tutustui taas uusiin ihmisiin, ja jäimme mukaan toimintaan. Japanin-piiristä jäi paljon hyviä muistoja, mutta se on tosiaan nyt lopettanut. Valitettavasti, koska se oli myös tärkeä lähetystyön tukimuoto.

Anneli on jatkanut vakiojäsenenä myös Lastenkodinkujalta Luther-kirkolle siirtyneessä päiväpiirissä.

- Siellä on ollut ja on erityisen mukava keskusteluilmapiiri ja kokoontumiset antoisia hengellisen ravinnon kannalta. Ja Siionin Kannelta on aina varmasti laulettu!

Aikaisemmin kalenterista ovat Annelilla löytyneet lisäksi torstai-illat, jotka muuttivat Lastenkodinkujalta Kappelille ja joissa on ollut myös mukana monia uskollisia työpanoksensa antaneita kävijöitä.

- Viola Kivistö, Aulikki Härkönen ja Elina Vanhanen toimivat pitkään iltojen emäntinä.

Messussa on hyvä olla

- Kappelin messuihin on aina mukava tulla. Saarnaajat ja puhujat vaihtuvat, mutta aina siellä on hyvä olla, kuulla Jumalan sanaa ja osallistua ehtoolliselle.

Pienenä haasteena nykytilanteessa Anneli mainitsee Kappelin kirkkosalin kaikuisuuden, joka tuottaa huonokuuloiselle välillä hankaluuksia.

Lasten äänet eivät Annelia messussa häiritse, vaan hänestä on pelkästään positiivista, että lapsia on mukana.

- Raumalla, varsinkin kirkossa, oli paljon tiukempaa tämän asian kanssa. Ei ollut kovaäänisiä, joten lasten tuottamaa häiriötä ei aina katsottu hyvällä. Minusta on kuitenkin hienoa, että Kappelilla käy paljon myös lapsiperheitä ja että lapsia tuodaan kirkkoon, Anneli hymyilee.

Katariina Takala

Onko maailma aivan ylösalaisin Etelä-Amerikan puolella?

- Vaihto-opiskelijan kokemuksia vaihdosta Perussa

Aloitettuani teologian opinnot Helsingin yliopistossa aloin samalla opiskella espanjan kieltä. Haaveenani oli hakea vaihtoon Etelä-Amerikkaan ja onnekseni vaihto-opinnot toteutuivat, vaikka ajoittain taivaalle näytti nousevan hyvin tummia pilviä. Tällöin minut laitettiin turvaamaan vaihdon toteutumisen suhteen meitä suurempaan turvaan. Usein rukoilin, että Jumala voisi järjestää asiat, jos vaihto-opinnot eivät olisi hänen suunnitelmiansa vastaisia.

Olen vaihdossa Perussa ja täällä mieleni on usein vallannut kiitollisuus tästä mahdollisuudesta tutustua tähän erilaiseen maahan ja sen ihmisiin sekä rikkaaseen ja moninaiseen kulttuuriin. Asun ja opiskelen pääkaupungissa Limassa, mikä on noin 11 miljoonan ihmisen suurkaupunki. Maalta maailmalle ponnistanut seikkailija kokee olonsa ajoittain haastavaksi, mutta onneksi

*Olen saanut
seikkailla moot-
toripyörällä aina
Boliviaa myöten.*

moottoripyörä tarjoaa oivan keinon paeta kaikkea tätä hälinää.

Mukaan lämmintä vaatetta

Peru on osoittautunut mielenkiintoiseksi kohteeksi, niin vaihto-opintojen kuin moninaisuuden osalta. Maa on lähes neljä kertaa Suomea suurempi ja luonto on erittäin moninaista aina ilmastoa myöten, koska täällä on niin kutsuttuja mikroilmastoja. Toisaalla on parhaillaan "talvi", kun taas idempänä viidakossa on ainainen kesä, mutta sadekauden aikaan vettä luonnollisesti piisaa myös taivaalta. Talvi on lainausmerkeissä, koska eihän täällä talvi suomalaisen talveen tottuneelle oikein talvelta tunnu. Esimerkiksi Limassa päivisin lämpötila kipuaa noin +20 asteeseen ja yöllä laskee +15 asteen tuntumaan.

Vaihdossa toteutui myös toinen haaveeni: olen saanut seikkailla moottoripyörällä aina Boliviaa myöten. Vuoristossa matkanneena olen jo oppinut, että mukana on oltava lämmintä vaatetta, jos tahtoo saada öisin nukutuksi. Täällä ihmiset eivät tunnu tietävän mitään sellaisesta kuin talon eristäminen. Saati, että taloissa olisi jotain lämmitysjärjestelmää. Niinpä vuoristossa majoituksessa saattoi aamulla olla lähellä nolla astetta, siis sisällä.

Tämä on tuonut hyvin mieleen, että ihminen on äärimmäisen sopeutuvainen olento ja asumme, mitä erikoisimmissa paikoissa. Tosin varmasti moni ulkomaalainen saattaa ajatella samoin meistä suomalaisista, koska onhan meillä kaikki vuodenajat sekä kylmää ja pimeääkin.

Epäjumalille uhraaminen

Ensimmäisen lukukauden opiskelin antropologiaa eli oppia ihmisestä, koska en tiennyt, että täällä opetetaan myös hieman teologiaa. Tähän mennessä reissu on jo opettanut monenlaista ja nostanut mieleen niin maallisia kuin taivaallisiakin ajatuksia.

Teologina olen oppinut synkretismin – uskontojen sekoittamisen – ongelmallisuudesta suuntauksena ja ilmiönä. Tästä Perussa löytyy monia esimerkkejä, kuten tietyillä alueilla Pachamamalle eli äiti maalle uhraaminen ja muut perinteiset uskonnolliset rituaalit. Tämä on saanut pohtimaan, millaisella ajatusmallilla tänne aikoinaan on juurrutettu kristinuskoa. Onko tavoitteena ollut enemmän kasvattaa katolilaisen kirkon jäsenmääriä kuin opettaa ihmisiä

Mekin saatamme siloitella niin sanotusti julkisivua.

tutustumaan aidosti Kristukseen? Raamattu tuo hyvin selvästi esille, että meidän kuuluu hylätä entinen elämämme ja ojentautua Jumalan mielenmukaiseen elämäntapaan. Tällaiseen ei siten kuulu epäjumalille uhraaminen.

Vain kerran vuodessa

Perussa olen ihastunut suuresti siihen, miten kaunista luontoa ja mukavia ihmisiä olen saanut täällä kohdata, mutta rakennuskulttuurista en ole suuremmin viehättynyt. Julkisivu on usein tasoiteltu ja viimeistelty maalilla, mutta talon sivusta on viimeistelemätön betoniseinä, jonka tekijänä voisi olettaa olleen joku rakentamisesta mitään tietämätön.

Tämä on saanut miettimään, millä tavalla mekin saatamme siloitella niin sanotusti julkisivua omassa elämässämme, joka näkyy muille. Jumalan edessä meistä jokainen onkin sitten juuri tuollainen viimeistelemätön raakile, mutta onneksi Herra on meitä kohtaan äärimmäisen kärsivällinen ja tahtoo auttaa meitä oman temppelimme viimeistelyssä. Eihän meistä itsestämme ole omaa temppeliämme koristamaan, mutta Kristuksen ristin työn kautta se näyttää Jumalan silmissä kelvolliselta ja meidän omat yrityksemme jäävät onneksi piiloon.

Täällä katolilaisuus on vahvasti koko ajan läsnä, mutta syrjäisemmillä

seuduilla tilanne saattaa olla haastavampi. Yhdellä reissulla lopulta koin pyörän temppuilun Jumalan johdatuksena, koska pääsin siten tutustumaan yhteen syrjäiseen kylään. Päädyin viettämään aikaa muutaman tunnin ajan paikallisen kahvinviljelijän kanssa. Poikkeuksellisesti he eivät olleet katolisia vaan protestantteja. Koin suuren yllätyksen, kun kyselin heidän seurakuntaelämästään ja messuistaan. Mies kertoi, kuinka pappi ehti heidän luokseen vain kerran vuodessa pitämään jumalanpalvelusta. Voisitko kuvitella tuollaista tilannetta omalle kohdallesi?

Tarvitsimme teologin

Lähetystyötä todella tarvitaan ja sille kohteita on täälläkin varmasti enemmän

kuin edes saatamme ymmärtää. Viidakkossa matkatessani yhdet kylänmiehet sanoivat, että täällä tarvitsisimmekin teologia. Jääköön asia Jumalan haltuun ja itse pyrin olemaan vain avoin haasteiden edessä ja siinä, mihin ikinä Luoja tahtoo minut lähettää.

Suomessa asiat hoituvat keskimäärin melko sujuvasti, mutta täällä olen oppinut rukoilemaan kärsivällisyyttä ja lempeyttä, vaikka asiat eivät aina mene kohtuudella tai oman käsikirjoituksen mukaan.

Siuunausta ja hyvää syksyä kotimaahan.

Sami Haapakoski

Kirjoittaja on Pyhän Sydämen kappelin messuyhteisön jäsen ja maisterivaiheen teologian opiskelija.

Mitä ajattelen valmistaessani saarnaa Pyhän Sydämen kappeliin?

Sain otsikon Kappelin Kaikujen päätoimittajalta.

Mietin ensiksi, että Pyhän Sydämen kappelin saarnat eivät paljoa eroa siitä, miten klassista luterilaisuutta seuraavissa piireissä muutoinkin saarnataan. Jumalan sanaa halutaan selittää ja jakaa Kristuksen sovintoveren evankeliumista ruokaa kuulijoille. Mietin uskonpuhdistaja Martti Lutherin jumalanpalvelusuudistusta ja saarnointia. Luther yhä uudelleen korosti, että saarna on Jumalan sanaa. Se ei saa puuttua lyhyemmästäkään uskovien kokoontumisesta. Minne menetkin, olkoon sinulla mukana jokin hyvä sana Raamatusta.

Älä unohda taivaan tietä

Sanon itselleni: Älä unohda kertoa taivaan tiestä. Älä unohda saarnata sovintoveren ja lunastuksen evankeliumia. Sitä, joka on annettu ja tarkoitettu kaikille. Miten tässä tekstissä ovat esillä laki ja evankeliumi? Kumman aika on nyt?

Puhu yksinkertaisesti, lyhyet lauseet, ei vieraita termejä. Jos lainaat toisen tekstiä tai esimerkkejä, historiaa, tapauksia, pidä mielessä, että se todella

Älä unohda kertoa taivaan tiestä.

palvelee saarnan kokonaisuutta. Katso ihmisiin!

Minkälaisia vaikeuksia ja ahdistuksia on kuulijoilla? Voiko saarna jotenkin tukea heitä? On ajateltava myös heitä, jotka tulevat messuun ensi kertaa ja niitä, jotka sattumalta avaavat radion tai katsovat YouTubesta, ja jotka eivät tiedä Sleystä mitään! Saarna ei voi olla Sleyn sisäpiirisaarna vaan kristinuskon Jumalan sanalle uskollinen evankeliumin saarna, kutsuva, herättävä, pelastukseen johdettava.

Emme omalla asiallamme

Mietin valmistaessa myös sitä, minkälaista keskustelua käydään kirkossa, yhteiskunnassa, maailmassa. Voisiko se jotenkin liittyä saarnaani? Mutta varon visusti, etten astu väärälle alueelle. Saarnasta ei saa tulla psykologiaa eikä sosiologiaa.

Usein luen jonkin Martti Lutherin saarnan samasta tekstistä. Tai K. V. Tammisen, G. A. Danellin, Eeli J. Hakalan. Saarnatehtävä Pyhän Sydämen kappelissa pakottaa miettimään myös omaa historiaani. Olen puhunut tässä Kallion rukoushuoneessa yli 50 vuoden ajan. Mietin, olenko puhunut tästä tekstistä ennen. Ja missä muussa evankelisen liikkeen juhlassa olen tästä puhunut. Usein on vaikea löytää uutta.

En ole mikään esimerkkivirtuosi, vaan perusasian saarnaaja. En osaa

On vahva virren- veisuu, sekin on saarnaa.

lähteä subjektiivisiin uusiin tulkintoihin. Saarnaan mieluummin tuttua asiaa, jonka tiedän olevan Jumalan kansalle tarpeen. Näissä ajatuksissa minua vapauttaa se, että pelastuksen evankeliumi ja Kristus on yhä sama (Hepr. 13:8). Ei pidä puhua ihmisviisautta, vaan jakaa Jumalan sanaa kuolemattomille sieluille.

Mietin laulua ”mun ainut elintarpeeni on saada synnit anteeksi”. Ja Hanna Raudan laulua ”On vaihtuvaa, haihtuvaa, muuttuvaa muu, ei Raamattu koskaan, se kestävä on” (Siionin kannel 98). Meitä evankelisia saarnaajia on kyllä arvosteltu jäykästä opillisuudesta. Me vastaamme: emme ole omalla asiallamme, Jumalan ilmoitus on annettu ja pysyy, sen uskollisesta saarnaamisesta on kysymys.

Rukous, meditaatio, ahdistus

Sydiksen saarnaaja, joka tuskissaan miettii, mitä sanoisi ja osaisi, saa itselleen lohdutusta seurakunnasta. On

Laulua, rukousta ja Pyhä ehtoollinen

Pyhän Sydämen kappelissa

ti 19.9., ti 17.10. ja ti 21.11. klo 18

vahva virrenveisuu, sekin on saarnaa. Pyhä Henki tekee työtään Jumalan sanan kautta, niin on luvattu. Ehtoollisessa Kristus itse palvelee. Hän antaa ruumiinsa ja verensä. Hän antaa anteeksi, rohkaisee, tekee osalliseksi

Saarna on kirjoitettu. Mutta yhä mietin. Lutherkin sanoo: saarnaajan tulee märehtiä Jumalan sanaa monta kertaa. Luther muistuttaa, että saarnan valmistuksessa on mukana rukous, meditaatio ja ahdistus.

Toivottavasti joku ystävä ja kuulija myös rukoilee etukäteen saarnaajan puolesta.

Seppo Suokunnas

Mitä Pyhän Sydämen kappeli merkitsee minulle?

Pyhän Sydämen kappelin messuyhteisö on ollut minun hengellinen kotini parin vuoden ajan. Muistan ensimmäisen keran koronan jälkeen, kun sai kokoontua isommalla joukolla. Ensimmäinen virsi oli niin koskettava, etten pystynyt laulamaan mukana. Vihdoin laulu sai taas soida voimakkaasti kirkossa ja tajusin, miten tärkeää on kokoontua ja ylistää yhdessä.

Kun aloin käydä Pyhän Sydämen kappelin messussa, minulle oli tärkeää tutustua seurakuntalaisiin. Samalla se oli haaste ja rukoilin, että saisin rohkeutta tutustua uusiin ihmisiin. Olen viime vuoden aikana kiitollisin mielin saanut huomata, kuinka Jumala uskollisesti vastasi rukoukseeni. Tutustuin uusiin ihmisiin myös mm. Kappeli-illoissa.

Kävin myös keskustelemassa pastorin kanssa ja löysin palvelutehtävän. Sitä kautta tutustuin useampaan ihmiseen ja minulla vahvistui ajatus, että kuulun tänne, tämä on minun kotini.

On ollut ihana nähdä, että messussa käy kaiken ikäisiä. On tärkeä saada jakaa elämää eri elämäntilanteissa olevien kristittyjen kanssa. Pyhän Sydämen kappelin messuyhteisö on minulle rukousvastaus. Pääsen siellä jakamaan elämää muiden kristittyjen kanssa.

Iloitsen siitä, että Helsingistä löytyy messuyhteisö, josta saa hyvää hengellistä ravintoa. Kappelissa saan myös olla mukana järjestämässä uusia tapahtumia. Jumala on siunannut Pyhän Sydämen kappelin hyvällä paimenella. Minulle paimenen rooli on tärkeä seurakunnassa ja Jarin palvelus tekee sen, että täällä on hyvä olla.

Maailmassa voi olla haastavaa olla kristitty, joten olen pitänyt tärkeänä, että pääsee messuun ja kirkkokahvilla kohtaamaan toisia kristittyjä. Kiitän Herraa Pyhän Sydämen kappelista.

Rebecca Nygård

Evankeliumijuhla Toholammilla

Kuvat: Sari Mäkimattila

Pyhä Henki - Herra ja eläväksi tekijä

Mitä Raamattu kertoo Pyhästä Hengestä? Mitä me uskomme hänestä?

Jumalan Pyhä Henki ei vain synnytä meissä uskoa – hän ei siis vain käy synnyttämässä sitä – vaan hän asuu jokaisessa, joka uskoo Jeesukseen. Se, että Pyhä Henki asuu meissä, ei ole niinkään tunne tai kokemus – vaikka hän voi kyllä vaikuttaa meissä tunteita ja ko-kemuksia. Juuri usko häneen, jossa Jumala tuli ihmiseksi, sovitti syntimme ja toi meille pelastuksen, on merkki Pyhän Hengen läsnäolosta. Emme ala uskoa eikä usko säily meissä ilman Pyhää Henkeä.

Pyhä Henki yhdistää kristityt toisiinsa. Meillä kaikilla on sama Henki.

Mikä tahansa taito

Pyhä Henki antaa lahjoja, joita Raamattu kutsuu armolahjoiksi. Niitä on paljon erilaisia. Raamatun armolahjaluetelot ovat esimerkkejä lahjoista. Kirjeessä roomalaisille Paavali mainitsee profetoimisen, palvelemisen, opettamisen, rohkaisemisen, johtamisen ja auttamisen (Room 12). Ensimmäisessä

Se, että Pyhä Henki asuu meissä, ei ole niinkään tunne tai kokemus.

kirjeessä korinttilaisille Paavali kutsuu armolahjoiksi edellä mainittujen lisäksi viisautta ja tiedon jakamista, uskon voimaa, parantamista, ihmeitä, kykyä erottaa, missä hengessä joku puhuu, kielillä puhumista ja kykyä kääntää tällaista puhetta (1 Kor 12).

Nämä ovat siis esimerkkejä. Voimme sanoa, että mikä tahansa kyky tai taito, joka palvelee, rakentaa ja vahvistaa seurakuntaa, on armolahja. Jotkut näistä lahjoista Jumala antaa meille jo silloin, kun hän luo meidät. Kun näitä lahjoja käytetään Jumalan valtakunnan hyväksi, voimme hyvin kutsua niitä armolahjoiksi. Jotkut lahjoista Jumala taas antaa meille myöhemmin ja ne eivät liity siihen, mitä Jumala on antanut meille luodessaan meistä sellaisia kuin olemme.

Mitä lahjoja Jumala on antanut sinulle? Voi olla, että ne eivät ole sinusta suuria ja merkittäviä, mutta käytä niitä, ja ne voivat merkitä jollekin tai joillekin paljon. Jumalan lahjat ei ole tarkoitettu varastoitaviksi. Jos tuntuu, ettet voi käyttää lahjaasi, vaikka tahtoisit ja uskot, että siitä olisi hyötyä, juttele asiasta toisten kristittyjen tai seurakunnan pastorin kanssa. Omasta taidosta puhuminen ei yleensä ole helppoa, mutta rohkaisen siihen.

Huomaa myös toisten lahjat, ja innosta käyttämään niitä. Raamattu kehottaa myös pyytämään lahjoja, eikä sitä varten, että saadaan lisää varastoitavaa.

Suuttui ja poltti päreensä

Paavali kirjoittaa: ”Hengen hedelmää taas ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä.” (Gal 5:22-23) Pyhä Henki, joka asuu meissä, haluaa vaikuttaa sitä, mikä on Jumalan tahdon mukaista. Paavali listaa näitä Jumalan tahdon mukaisia asioita. Samanaikaisesti on totta, että synty on, vaikuttaa ja näkyy meissä. Ja siksi Jumalan tahto toteutuu meissä vain vajavaisesti, olemme keskeneräistä ja lankeamme usein ja helposti.

Muuan seurakunnan nuorisotyöntekijä suuttui nuorten leirillä, poltti päreensä ja näytti tämän nuorille, jotka eivät olleet ollenkaan syyttömiä suuttumiseen.

Pian tämän jälkeen ohjelmassa oli saman työntekijän raamattuopetus

Huomaa myös toisten lahjat, ja innosta käyt-tämään niitä.

aiheesta Hengen hedelmät. Työntekijä kertoi, miten vaikea oli pitää tuo opetus ja lukea Raamatusta lempeydestä ja itsehillinnästä. Mutta hyvä, että hän piti opetuksen. Ja ehkä nuoret oppivat sen tärkeän asian, että Pyhän Hengen hedelmät meissä tämän elämän aikana näkyvät vain vajavaisesti.

Sinne, missä Jumalan sana

Pyhällä Hengellä on työvälineensä. Ne ovat Jumalan sana ja sakramentit. Näitä hän käyttää ja näissä hän on.

Haluammeko, että Pyhä Henki tekee meissä työtään? Jos kyllä, usein sinne, missä on Jumalan sana, evankeliumi, ehtoollinen ja synninpäästö. Tahdommeko, että Pyhä Henki tekee työtään muissa? Jos kyllä, kutsutaan ja houkutellaan toisiakin sinne, missä on Jumalan sana ja sakramentit.

Jari Rankinen

Tämän kirjoituksen ensimmäinen osa julkaistiin edellisessä Kappelin Kaikuja-lehdessä.

Mistä intoa lukea Raamattua?

Kysyin eräissä nuortentapahtumassa, moniko osallistujista lukee Raamattua niin paljon kuin omasta mielestään pitäisi. Jokainen sai siis itse asettaa riman niin korkealle kuin katsoi hyväksi, ja sitten kysyttiin, hyppäätkö yli. Paikalla oli satakunta nuorta. Yksikään ei nostanut kättään. Kukaan ei mielestään lukenut Raamattua omasta mielestään riittävästi.

Luulen, että nuo rehelliset nuoret eivät ole ainoita kristittyjä, jotka ovat törmänneet tähän ongelmaan. Ymmärretään, että Raamattua kyllä pitäisi lukea, mutta syystä tai toisesta kirja pysyy kiinni. Mistä löytäisi intoa Raamatun lukemiseen?

Turhaan ei ainakaan kannata pitää itseään muita huonompana kristittynä, jos Raamatun kannet eivät aukea. Samalla kannattaa etsiä keinoja viettää enemmän aikaa Raamatun äärellä ja rakastavan Isän hoidossa.

Lukemisen vaikeus ja ihanuus

Lehtijuttujen ja ihan oikeiden tutkimustenkin mukaan lukeminen ylipäättään on nykyihmiselle vaikeaa. Olemme kadottaneet lukemisen jalon taidon. Pu-

Olemme kadottaneet lukemisen jalon taidon.

helimen, television ja somen tarvelemä huomiojanne ei ole ainoastaan nuorten ongelma. Puhelin tarjoaa ärsykeitä nopeampaa tahtia. Lukeminen ja sen opetteleminen vaatii työtä.

Joskus pitkän ja ruuduntäyttöisen päivän iltana minusta tuntuu siltä kuin joku olisi muussannut aivojani sähkövatkaimella. En pysty muodostamaan kunnollista ajatusta. Kaikki ärsyttää ja väsyttää. Jos saan tuossa kurjassa tilassa itseni lukemaan kirjaa, tuntuu kuin astuisin toiseen maahan. Ilma on kirkasta ja hyvää hengittää. Tunnen, kuinka aivoni ja mieleni parantuu.

Jos tavallisen kirjan lukeminen saa aikaan tällaista, vielä parempaa on pyhän kirjan avaaminen. Joskus se vaatii tahdonvoimaa, mutta aina se kannattaa.

Tapojen voimaa

Aivotutkijat korostavat tapojen voimaa. Kun jostakin toiminnasta tulee tapa, emme käytä juurikaan energiaa sen suorittamiseen. Harvoin tarvitsee muistuttaa itselleen ennen nukkumaanmenoa, että muistapa pestä ne hampaat. Se tapahtuu kuin itsestään.

Raamatunluvustakin kannattaa rakentaa itselleen tällainen tapa. Tutkimusten mukaan helpointa on, jos lukee Raamattua joka päivä samassa tilanteessa. Voit miettiä, mikä sinulle olisi sopiva hetki päivässä. Yksi kaverini säilyttää Raamattuaan yöpöydällä ja

Raamatunluvustakin kannattaa rakentaa itselleen tapa.

nappaa sen käsiin unenpöpperössä heti herätyskellon piristessä. Toisella toimii luku tai pari aamukahvia juodessa ja kolmannella Raamattu aukeaa joka aamu heti koulu- tai työmatkalla bussiin noustua. Kun parinkymmenen päivän ajan jaksaa muistuttaa itseään uudesta tavasta, se muuttuu automaattiseksi.

Kuinka ymmärtäisin, kun kukaan ei minua neuvo?

Apostolien tekojen kahdeksannessa luvussa Filippus kohtaa etiopialaisen hoviherran. Filippus juoksee hoviherran kärryjen vieressä ja kuuntelee, kun hän lukee Jesajan kirjaa. ”Sinä kyllä luet, mutta mahdatko ymmärtää?” Filippus kysyy. Hoviherra vastaa: ”Kuinka ymmärtäisin, kun kukaan ei minua neuvo.”

Hoviherralle täytyy nostaa hattua, kun hän jaksaa lukea ymmärtämättä. Onkin niin, että Raamattuakin on helpompi lukea, kun on jyvällä tekstin sanomasta ja syntyhistoriasta. Hyvänä innoittajana raamatunlukuun saattaisikin toimia raamattukurssi. Mietipä,

osallistuisitko esimerkiksi Sley'n järjestämille kolmen illan verkkokursseille tai vuodenvaihteessa alkavalle Karkun evankelisen opiston Raamattu läpi vuodessa -kurssille. Ja kun tulee sopiva hetki, kolmen kuukauden raamattukurssi Karkussa antaa intoa ja potkua raamatunlukemiseen.

Antti Koskenniemi

Sley'n raamattukoulutuksen koordinaattori

PERHEKERHO

Vanhemmille ja lapsille vauvasta kouluikään

parittomien viikkojen perjantaina
15.9.-8.12. klo 10.00-12.00

Helsingin Luther-kirkolla,
Fredrikinkatu 42.

Helsingin Evankelinen kuoro 140 vuotta - katsaus menneeseen

Kuoron historiaa

Kesällä 1883 ilmestyi Siionin kannel-sävelmistö Nikolainkirkon (nyk. Tuomiokirkko) kanttorin Johan August Gottlieb Hymanderin neliääniselle sekakuorolle sovittamana. Syksyllä koontui evankelisia nuoria Mattlinien kotiin Helsingin Tarkk'ampujankadulle laulamaan kirkkomusiikin opiskelijoiden Johan Vilhelm Leinon ja Sakari Karhun (myöh. Soinne, Tuusulan kanttori vuosina 1887-1942) johdolla. Oli syntynyt Helsingin Evankelis-luterilaisten Nuorten Kuoro!

Nimeksi tuli vuosiksi 1906-60 Helsingin Ev. lut. Nuorten kuoro, myöh. Sley'n Helsingin kuoro, vuodesta 1998 Helsingin Evankelinen kuoro (HEK).

Alussa johtajia olivat mm. Oskar Merikanto, Antti J. Lönnqvist, Ilmari Krohn, Martti Hela, Arvi Karvonen, Väinö Rautavaara ja Alfred Hiilimies. Oiva Kumpunen johti kuoroa 36 vuotta vuosina 1928-64, hänen jälkeensä Reino Ahtiainen, Veli Bergström ja Hannu Niemelä. Kullervo Puumalan kausi kesti myös 36 vuotta, vuosina 1984-2020.

Kuorossa on laulanut yli 900 laulajaa.

Kuorossa on laulanut yli 900 laulajaa. Ohjelmistoa ovat olleet Siionin kannel-kuorolaulut, Siionin sävelmiä -kuorojulkaisun laulut ja muu protestanttinen kuoromusiikki. Kuoro on esiintynyt Ruotsissa vuosina 1988-2017, inkerinsuomalaisten parissa Venäjällä vuonna 1990 sekä Virossa vuosina 2004, 2008, 2014 ja 2019. Pohjois-Amerikkaa on kierretty vuosina 2003 (Kanada/ Ontario – USA/ Michigan), 2007 (Kanada/ Ontario, Alberta, Brittiläinen Kolumbia – USA/ Oregon), 2013 (Kanada/ Ontario, Quebec – USA/ Massachusetts) ja 2016 (USA/ Kalifornia, Oregon – Kanada/ Brittiläinen Kolumbia, Alberta, Ontario). Kaikkiaan n. 32 kaupungista on Kanadassa Thunder Bayssa ja Torontossa konsertoitu kaikilla matkoilla sekä USA:ssa Astoriassa, Portlandissa ja Seattlella kahdella.

Kuoro lauloi Sley'n musikaaleissa ”Jaappaniin, oi Jaappaniin” vuonna 2000, musiikinäytelmässä ”Löytö” vuonna 2002, ”Valtakunta” vuosina 2004-05 ja ”Linna” vuosina 2006-07. Kasetti ”Soi Lauluni” julkaistiin vuonna 1994 ja vuonna 2007 Pohjanmaan Evankelisen puhallinorkesterin kanssa äänite ”Et ole yksin”. Siionin kanteleen joululaulujen tupla-CD:lle ”Nyt lapsi on syntynyt meille” vuonna 2013 kuoro lauloi useita lauluja.

Johtajien merkitys

Kuoron ensimmäiset johtajat olivat laulajien tovereita. Sitten johtajat vaihtuivat n. kahden vuoden välein. Arvi Karvonen johti kuoroa vuosina 1910-1929 useaan otteeseen, yhteensä n. 10 vuotta. Oiva Kumpunen jatkoi vuosina 1929-64 kehitystyötä.

Karvosen ja Kumpusen tavoin kanttori, oopperalaulaja Hannu Niemelä sävelsi johtajana kuorolle uusia lauluja, mm. Siionin kanteleen laulut 59 'Risti', sekä 446 'Valo voittaa jälleen pimeyden'. Niemelä kannusti laulamaan rohkeasti ja vapaasti auttaen kuoroa löytämään "oman äänensä". Sointi on vapaa ja avoin, luonteva kuorolle, jonka ohjelmisto vaihtuu tiheään mm. kirkkovuodesta johtuen. Musiikillisista tavoitteista ei ole tingitty. Onnistuminen ja hyvä palaute siivittää jatkamaan.

Kotimaan lisäksi on laulettu suomalaissiirtolaisten seurakunnissa.

Selkeä näky ja ”oma ääni”

Helsingin Evankelinen kuoro laulaa Jeesuksesta ja ristintyöstä! Ohjelmisto oli vuonna 1958 julkaistun, kuoron 75-vuotisjuhlan ”Kiitoksen sävel” –historiikin mukaan aluksi Siionin kantelelauluja, olihan Hymander julkaissut sävelmistön neljääniselle sekakuorolle.

Kanteleen laulut ovat yhä perusohjelmistoa. Ohjelmiston on oltava kyllin vaan ei liian haastavaa, ja laulajien voitava laulaa sydämestään! Siten löytyy se ”oma ääni”. Ohjelmistoa on uusittava muistaen kuorolaulun olevan mieluisin harrastus, ei stressin aiheuttaja.

Matkoista ja toiminnan jatkosta

MuM, kanttori Janne Silvolan pro gradun mukaan kuoro teki konserttimatkoja jo 1900-luvun alussa Kotkaan, Tampereelle, Saloon, Turkuun jne.

Ensimmäinen pitkä kiertue suuntautui vuonna 1929 Kolille, Sortavalaan ja Laatokan Valamoon. Toinen Kolin-Itä-Suomen matka oli vuonna 1954.

Kotimaan lisäksi on laulettu suomalaissiirtolaisten seurakunnissa. Kuulijoille tuotetun ilon lisäksi matkat motivoivat harjoittelemaan, tuottavat elämyksiä, yhdessä olemisen ja tekemisen iloa sekä hiovat yhteishenkeä.

Historian antamia eväitä ovat oman kuorokulttuurin vaaliminen ja kehittämisen sekä organisoitu toiminta. Sley'n johdon sekä evankelistana ja

oppaana kiertueilla toimineen Reijo Arkkilan tuki on luonut käytännön edellytyksiä. Tärkeää on hengellisen elämän vaaliminen: harjoitusten alkaminen Siionin kanteleen laululla, hartaudella sekä Herran rukouksella, ja päättäminen Herran siunaukseen, jota pyydetään myös ennen esiintymistä.

Helsingin Evankelisen kuoron nykyisenä johtajana toimii Sari Pyykönen ja hänen äitiyslomansa sijaisena Laura Kaarlonen.

Kullervo Puumala

**Pankkiyhteystiedot
Pyhän Sydämen kappelin
toiminnan tukemiseksi:**

Jumalan valtakunnan työ tarvitsee paitsi rukousta myös taloudellista tukea.

Lahjan Pyhän Sydämen kappelille voit antaa näillä tavoilla:

*MobilePaylla numeroon 15 373

*Netissä osoitteessa www.taivaallinenlahja.fi/pyhan-sydamen-kappeli

*Sley'n tilille FI13 8000 1500 7791 95 (Danske Bank)

saaja: Sley

viite: 10078 89200 41311 40515 tai

viesti: Pyhän Sydämen kappeli

Poliisihallituksen 10.9.2021 myöntämän rahankeräyslupan RA/2021/1127 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja toistaiseksi koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuoden kuluessa keräyksestä Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen työhön kotimaassa ja ulkomailla.

Sley Japanissa - työ jatkuu

Sley on tehnyt lähetystyötä Japanissa jo yli 120 vuotta. Yli puolet tästä ajasta kumppanikirkkona on ollut Japanin evankelis-luterilainen kirkko (JELC). Parhaimmillaan lähettejä on ollut kymmeniä, ja Sley on ollut merkittävä yhteistyökumppani JELC:lle. Tällä hetkellä Japanissa on vain yksi lähetti-perhe hoitamassa yhtä seurakuntaa, Tokion Suomi-kirkkoa.

Teologisesti JELC ja Sley ovat eriytyneet kauas toisistaan. Esimerkiksi Sley'n teologiassa ehdoton periaate, että Kristus on ainoa tie pelastukseen, ei ole JELC:ssä selkeä näkemys. Samoin vaikkapa suhtautumisessa seksuaalivähemmistöihin Sley ja JELC ovat kaukana toisistaan. Virkakysymys on jo pitkään ollut välejä hankaloittava asia. Siksi Sley'n teologilähettilä ei ole saanut pappisvihkimystä JELC:ssä.

Viime keväänä päätettiin, että on aika lopettaa yhteistyö JELC:n kanssa ja etsiä uusi yhteistyökumppani, jos haluamme jatkaa työtä Japanissa. Toukokuussa keskustelimme asiasta JELC:n johdon kanssa hyvässä hengessä. Emme halua erota riidoissa vaan ystävinä. Haluamme siunata toinen toistemme työtä, vaikka puolin ja toisin ymmärrämme, että pitkä yhteinen taival on nyt päättynyt. Vielä tämän jälkeenkin lähettimme voitavat toki vierailu JELC:n seurakunnissa.

Suomi-kirkon seurakunta tekee syyskuussa oman, itsenäisen päätöksensä siitä, jääkö se JELC:n seurakunnaksi vai seuraako se Sleytä. Kuulemme tästä lähiviikkoina lisää. Suomi-kirkko on Pyhän Sydämen kappelin nimikkokohde.

Ville Auvinen
Sley'n lähetysjohtaja

Pyhän Sydämen kappelin toimintaa vuonna 2022

Tässä otteita Pyhän Sydämen kappelin toimintakertomuksesta vuodelta 2022:

*Siiri ja Marko Turunen, jotka tekevät lähetystyötä maahanmuuttajien parissa Saksassa Hampurissa, olivat Pyhän Sydämen kappelin nimikkolähetit. Pyhän Sydämen kappelin nimikkokohteena oli Tokion Suomi-kirkko.

Pyhän Sydämen kappelissa koottiin lahjoituksia lähetystyölle 36.736 euroa (tavoite toimintasuunnitelmassa 33.000 euroa) ja muille työmuodoille kuin Pyhän Sydämen kappelille kotimaassa 35.285 euroa (tavoite toimintasuunnitelmassa 30.000 euroa), nämä yhteensä 72.021 euroa (vuonna 2021 67.038 euroa).

*Pyhän Sydämen kappelin messuihin osallistuu ilahduttavan paljon perheitä, joissa on lapsia ja varhaisnuoria. Tärkeää, että messuissa on pyhäkoulu ja raamattukerho.

*Vapunpäivänä ja ensimmäisenä adventtisunnuntaina järjestettiin myyjäiset Pyhän Sydämen kappelin toiminnan tukemiseen. Ensimmäisen adventtisunnuntain myyjäisillä tuettiin myös Open Doors -järjestöä. Yhdessä saman päivän messun kolehdin kanssa vappumyyjäiset tuottivat 2.133 euroa ja adventtimyyjäiset 2.604 euroa.

Pyhän Sydämen kappeli osallistui Taiteiden yö -tapahtumaan elokuussa. Pyhän Sydämen kappelissa oli viisi musiikkiosiota ja näiden välissä

ja aikana tarjottavaa Pylvässalissa. Eri osallistujia oli noin 90. Paikalla oli myös heitä, jotka eivät koskaan ennen olleet käyneet Pyhän Sydämen kappelissa.

*Jäseniä messuyhteisöllä oli vuoden 2022 lopussa 138. Tavoitteeksi vuoden 2022 toimintasuunnitelmassa oli asetettu 140. Vuoden 2021 lopussa jäseniä oli 110.

*Kappelin Kaikuja -lehti ilmestyi neljä kertaa vuodessa. Lehden painos oli 450 kpl ja tuo määrä lehtiä meni tilaajille, messuyhteisön jäsenille, kappelin pastorin tukirenkaalle ja heille, jotka ottivat lehden mukaansa kappelista. Lehden päätoimittajana toimi Jorma Tikkamäki.

*Joulukuussa lähetettiin sähköpostina kiitosviesti 114:lle, jotka olivat palvelleet eri tehtävissä kappelilla: jumalanpalveluksissa liturgeina ja saarnaajina, muissa tilaisuuksissa puhujina, opettajina, järjestäjinä ja vastuunkantajina, pyhäkoulun ja raamattukerhon opettajina, kanttoreina, musiikin esittäjinä, suntioina, jumalanpalvelusten kuvaajina, osaston johtokunnan jäsenenä, kirkkokahvin ja muiden tilaisuuksien kahvituksen järjestäjinä, diakonian toimijoina ja Kappelin Kaikujen tekijöinä. Joukko on vielä suurempi, jos mukaan lasketaan heidät, jotka avustivat muissa tehtävissä jumalanpalveluksissa tai joiden sähköpostiosoitetta ei ollut tiedossa

Jeesus herättää

Istun lapsuuteni kotikirkossa, Enossa,
sen avarassa temppelissä.

Kuuntelen pastorin puhetta.

Ajatukset karkaavat edessä olevaan
arkkuun.

Siinä lepää veljeni,
yksi meistä kymmenestä,
yhdeksäntenä hän lähti.

Minä jäin viimeiseksi
oman sukupolveni pieneksi renkaaksi.

Katselen alttaritaulua,
Jeesusta ristillä,
sen juurella naisia
itkemässä kuollutta Jeesusta.

Kuulen sanat:

- Maasta sinä olet tullut.

Maaksi sinun pitää jälleen tuleman.

Jeesus Kristus, Vapahtajamme,
on sinut viimeisenä päivänä herättävä.

Tuli pääsiäisaamu,
Jumala herätti Jeesuksen kuolleista.
Jeesus siis elää!

Häneen, meidän tähtemme
ristillä kuolleeseen, mutta
ylösnousseeseen Jeesukseen
veljeni uskoi ja turvasi.
Niin minäkin!

Uskothan sinäkin?

Kerran koittaa ylösousemusaamu,
jolloin Jumala herättää meidätkin, sillä
"Valta ei ole kuolemalla,
Jeesus Kristus on voittanut sen."

Anneli Rätty

Kappeli-illat

Kappeli-illat joka torstai.

Illat alkavat kahvilla ja teellä klo 17.45 ja päättyvät noin klo 19.30.

*To 14.9. Vanhurskauttaminen ja pyhitys. Kelpaamme Jumalalle ja pelastumme ilman mitään tekojamme. Jumala tahtoo, että teemme hyvää. Mikä on näiden kahden suhde? Ville Auvinen

*To 21.9. Kadotus – onko se oikeasti ja voiko sinne joutua? Mitä ajatella siitä lupauksesta, että kaikki pääsevät taivaaseen? Soili Haverinen

*To 28.9. Profeetta Miika, raamattuopetus Pasi Hujanen

*To 5.10. Neljä Sleyn johtajaa – Kauko Veikko Tamminen, Lauri Takala, Toivo Rapeli ja Lauri Koskenniemi. Millaisia johtajia he olivat, mitä heidän aikanaan tapahtui? Mitä he sanoisivat meille? Reijo Arkkila

*To 12.10. Siionin kanteleessa on paljon lauluja Pohjois-Amerikasta. Millaisessa kristillisyydessä nämä laulut ovat syntyneet? Millaista on amerikkalainen kristillisuus? Leo Meller.

*To 19.10. Vastaako Jumala kaikkiin rukouksiin? Mitä rukous on? Miten minusta tulisi parempi rukoilija? Pekka Huhtinen

*To 26.10. Profeetta Haggai, raamattuopetus Pasi Hujanen

Illat jatkuvat to 7.12. asti.

Löydät meidät myös

Facebookista

YouTubesta

Instagramista

Pyhän Sydämen kappelin nettisivut

Kappelin nettisivut löydät
osoitteesta

www.pyhansydamenkappeli.sley.fi

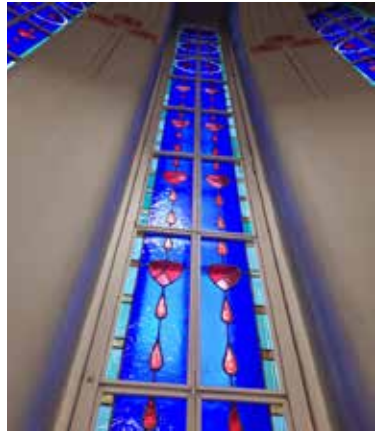
Perheutisia

Kastettu

19.8.2023

Matias Erik Alexander Malkamäki

”Te kaikki olette Jumalan lapsia, kun uskotte Kristukseen Jeesukseen. Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastettuja, olette pukeneet Kristuksen yllenne.” Gal.3:26-27

Avioliittoon vihitty

19.8.2023

Jenni Maria os. Juupaluoma ja Eerik Kustaa Lehtimäki

”Niin pysyvät nämä kolme: usko, toivo, rakkaus. Mutta suurin niistä on rakkaus.” 1.Kor.13:13

Ajasta iankaikkisuuteen

Paula Helena Lukkarinen (os. Pyykönen)

s. 27.8.1949 Valtimo

k. 14.7.2023 Säyneinen

*”Opeta meille, miten lyhyt on aikamme, että saisimme viisaan sydämen.”
Psalmi 90:12*

Perheutisia (kastetut, avioliittoon vihityt ja ajan rajan ylittäneet) voi lähettää osoitteeseen jorma.tikkamaki@gmail.com.

Jumalanpalvelus sunnuntaisin ja muina pyhäpäivinä klo 11

Pyhän Sydämen kappelissa, Kirstinkatu 1, Kallio Helsinki

Messu lähetään netissä osoitteessa www.youtube.com/user/sleyfi/live sekä sunnuntaisin Radio Patmoksessa. Löydät Kappelin messun netistä myös siten, että kirjoitat googleen tai YouTuben hakuun ”Pyhän Sydämen kappeli” ja messun päivämäärän.

*Rukouspiiri ennen sunnuntain messua klo 10.30, kappelin aulassa viitta luokkaan, jossa rukouspiiri

*Saarnan aikana pyhäkoulu ja raamattukerho

*Messun jälkeen kirkkokahvit

Pvm		Liturgi	Saarnaaja
10.09.	15. sunn. helluntaista	Jari Rankinen	Tuomas Anttila
17.09.	16. sunn. helluntaista	Jari Rankinen	Reijo Arkkila
24.09.	17. sunn. helluntaista	Pekka Huhtinen	Pekka Huhtinen
01.10.	Mikkelinpäivä	Jari Rankinen	Juhana Tarvainen
08.10.	19. sunn. helluntaista	Jari Rankinen	Miika Auvinen
15.10.	20. sunn. helluntaista	Jari Rankinen	Heikki Haataja
22.10.	21. sunn. helluntaista	Jari Rankinen	Jari Rankinen
29.10.	Reformaation päivä	Lauri Thurén	Lauri Thurén
La 04.11.	Pyhäinpäivä	Jussi Seppälä	Jussi Seppälä
05.11.	23. sunn. helluntaista	Jari Rankinen	Tom Säilä
12.11.	24. sunn. helluntaista	Jari Rankinen	Valtteri Tikkakoski
19.11.	Valvomisen sunnuntai	Jari Rankinen	Jari Rankinen
26.11.	Tuomiosunnuntai	Jari Rankinen	Erkki Koskenniemi
03.12.	1. adventtisunnuntai	Jari Rankinen	Jari Rankinen

Yhteystietoja

KAPPELIN KAIKUJEN TOIMITUSKUNTA

Päätoimittaja:

Jorma Tikkamäki
puh. 040 552 9754
jorma.tikkamaki@gmail.com

Toimittaja:

Katariina Takala
sknisula@gmail.com

Kappelin pastori:

Jari Rankinen
puh. 045 359 7772
jari.rankinen@sley.fi

Taitto: Kaisa Koponen

Etu- ja takakannen kuvat:

Pia Haataja

**Jos osoitteesi muuttuu,
muistathan ilmoittaa siitä joko
jorma.tikkamaki@gmail.com
(puh. 040 5529754) tai
anna.poukka@sley.fi.**

Jos tahdot keskustella pastorin kanssa, kappelin pastori Jari Rankinen on käytettävissä siihen. Voit sopia myös yksityisestä ehtoollisenviestosta hänen kanssaan, mikäli et pääse tai voi tulla messuun. Jarin puhelinnumero on 045 359 7772 ja sähköpostiosoite jari.rankinen@sley.fi.

KAPPELIN VASTUUNKANTAJAT

Kappelin pastori:

Jari Rankinen
puh. 045 359 7772
jari.rankinen@sley.fi

Suntiorinki:

Martti Simojoki
puh. 0400 434 100
suntio.psk@sley.fi

Kanttorikoordinaattori:

Eerika Halonen
eerika.a.halonen@gmail.com

Kahvitusvastaavat:

Susanne Pirttinen
puh. 040 969 5353
s.pirttinen@hotmail.com

Marja-Leena Korpinen
puh. 050 302 1690
marjaleenak@hotmail.com

Pyhäkoulu- ja raamattukerhovastaavat:

Kirsi Nummi
kirsi.s.nummi@gmail.com

Satu Arkkila
satu.arkkila@gmail.com

”Herra avaa meille aarteet sanasi.

Ohjaa tahtos teille, anna armosi.”

Siionin Kannel 2, laulu 560:1